



Sindikat kulture in narave Slovenije

Dalmatinova ulica 4, 1000 Ljubljana

glosa@sindikat-zsss.si

<http://www.sindikat-glosa.si/sl/>

Slovensko mladinsko gledališče je bilo vselej pogumno,
s svojo eksperimentalnostjo in radikalno poetiko
nad tipično institucionalnostjo slovenskega repertoarnega gledališča.
Občinstvo to ceni.

Čestitke Boršnikovim nagrajence m!



Bodisi ovce bodisi volkovi – ne smemo ostati tiho. Čeravno ne poznamo podrobnosti (saj jih nikoli) in si ne domišljamo, da se spoznamo na vse, vemo, da se je basen v SMG morala zgoditi. Opogumljeni z *bobu bob in popu pop* si vendarle ne drznemo kar zamahniti preko tistih, ki zarenčijo na tiste, ki zarenčijo, niti preko tistih, ki spredaj ližejo in zadaj grizejo. Skušamo razumeti, a pavšalno prikimavati/gražati – NEIN, DANKE!

Prvi dvojec brez krmarja je začel prati umazane cunje, drugi dvojec (morda s krmarjem) je dodal svojo merico pralnega sredstva. S prvim veslajo entuziasti, z drugim pluje tudi množica velikih igralskih imen umetniškega ansambla. Prispevki slednjih nacionalni in širši umetnosti so izjemni, nanje smo izredno ponosni in jih imamo radi. Prispevka prvih sta ravno tako odlična in ju nikakor ne sovražimo. Naj nastavijo program za občutljivo perilo z zelo nežnim ožemanjem, namesto jezikov pa ošilijo svinčnike in si položijo račune. Jeznorita žehta – NO, GRAZIE!

Delavci so žrtve. Ne prvič in ne le v SMG. Kaj je lažje kot spreti neposredne proizvajalce *divide+impera*; prenoviti porušene odnose je naporejše. V teh izkoriščevalskih časih imajo prav posebno mesto vladarčki, zlasti v umetniških ustanovah, ki jim zlahka nasedamo in ki delijo korenčke zvestim ter tepežkajo manj zveste. Vsakič se gledališče začne z njimi, prisvajajo si zgodovino ali jo brišejo. Podpisovanje pod tuje zasluge jim ni tuje. Pod krinko stroke se tako silovito prepletajo, da zamažejo razliko med 'političnim' in 'umetniškim', spretno zraščajoč se v svoj nesmrtni obstoj. A ko nekoč odidejo – kot mora oditi vsak –, za seboj pustijo pomembno zapuščino: ponižan in razbit operativni sektor. Razdeljeni igralci, režiserji, ustvarjalci, **do nedavnega prijatelji**, danes pa ... – NO, THANKS!

To ni pripoved o SMG, to je slovenska gledališka panorama. Teatri izzvenevajo v napol privatne združbe, bolešno dojemljive za lovke zvez in poznanstev. Za javno dobro in lepo jim je malo mar. Njihova poetika zna biti blede, diktirana od samodržnih vseznalcev, znašajočih se nad igralci in gledalci. Njihove kreacije doume kvazielita, ki polni dvorane, vendar jih nikoli ne uspe napolniti. Ker niso vsi kratkovidni, da ne bi užili resnice (*kaj je resnica?!*), še kako zmorejo prebrati vzvišenega maskiranca na eni strani ter ustvarjalca, ki ni zgolj obešalnik posiljenih in zlaganih konceptov, na drugi. Svetohlinstvo šentflorjansko – NE, HVALA!

Na prvem bregu tradicionalisti, na nasprotnem liberalci, morda vzniknejo socialisti z oplemenitenjem družbene baze z nadstavbo, da nas ne bodo več žejnih peljali čez vodo. Odprimo levičarske odre desničarjem in desničarske levičarjem, roza, črnim, rdečim, belim, pozitivnim, negativnim, naj se vsi naužijejo. Kultura in umetnost sta pokončni, ljubita

življenje in prezirata delitve. Sladostrastne ovacije obešajočim se na formo in zanikajočim vsebino – NJET, SPASIBA!

To je zazrtje. Zazrtje v virus neustvarjalnih povzpetnikov in lažnih avtoritet, ki so se zažrle v družbo. V kapitalistično stvarnost, ki paralizira in polarizira tudi mikrokozmos svobode slovenske gledališke dejavnosti. V umetniške peskovnike, ki nimajo nič skupnega s častnim človekom. V kaskadno strahovladje, ki nadarjene umetnike stiska v kot licemerja. V ihtav vskok v ovčji trop, ki umetniku spodjeda temelj njegove izpolnitve - pogum. V iskro posameznika in njegov ustvarjalni proces, ki vžiga plamen sočutja na levi in desni polovici avditorija. V dejstvo, da nič ni enoznačno, še najmanj kreativnost, ki tisočletja lomi zobe lažnim postavam in političnemu popu- /ovčje- lizmu. V iskreno pripadnost in pristno solidarnost – JA, BITTE!

*V današnji temni čas korupcije, prodanosti,
mrtvila, sleparije, bolezni, krivice, želodčarstva
sije svetloba od človeka, ki stoji.*

*Vsa današnja kultura je laž, vsa današnja
civilizacija je fraza, zato ker je vse samo forma
ali pa sredstvo za gotova politična sidra.*

(Kosovel)

Ne manjkata nam Tavčar in Mahnič,
Cankar nam manjka, Cankar.

SMG, počivaj delaj v miru!



V Novi Gorici – Ljubljani,
osemindedvajsetega listopada dvatisočdevetnajstega
(ali kateregakoli).



Radoš Bolčina

predsednik Sindikata Glosa SNG Nova Gorica
in koordinator Sindikalne konference uprizoritvenih dejavnosti

Mitja Šuštar

predsednik Sindikata Glosa